

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

LISTOPAD 2005 *** ROČNÍK VI.*** ČÍSLO 11

Citát inspirující:

Vždycky jsem byl vlk samotář. Neměl jsem a nemám žádné přátele mezi spisovateli. Spisovatelé mě vlastně svým způsobem děsí. Vyhýbám se jim.

Zdeněk Zapletal – HOST 5/2005

SILNICE

Krok
nepříčetně klape:
klap!
a dívky ?
mlčí

Jen vítr
reptá
trochu v rozpacích:
už není cest
kudy odejít

Václav Teslík

KOBRA 5 LET

V listopadu 2000 vyšlo první číslo Kulturního OBčasníku Regionálních Autorů. Vzpomínáte ještě?

Myšlenkou vydávat samostatný časopis spolku jsem se zabýval již delší dobu, ale pořád nějak nezbýval čas či dostatek odvahy. Ono první číslo vznikalo již na jaře roku 2000. Tehdy jsem měl více času (v práci předělávali ordinaci), a tak jsem sedl a napsal úvodní čtyři strany. Měl bych spíše napsat, sestavit, neboť tehdy byla KOBRA složena z trojice příspěvků (básně Pavla Zemana Až se budu vracet a dvou kratších prozaických prací - mých a Prochorových).

Když jsem vydával první číslo, měl jsem na mysli především vydávání časopisu, ve kterém se bude objevovat naše tvorba, ale už brzy mně došlo, že bude potřebné vydávat i informace ze schůzek, upoutávky na soutěže a další literární akce. Schůzky se konají nepravidelně a je dobré, aby všichni věděli včas, co se děje a chystá. Pochopitelně pomohl i internet, díky němu se Kobra dostane každému v internetové podobě do ruky brzy (kdo je in, tedy internetově napojený). Ale v roce 2000 zdaleka ne všichni měli internetové připojení doma.

Možná si ani neuvědomujete v názvu ono slovíčko OBČASNÍK. Vždyť to vlastně není pravda, KOBRA je měsíčník, ale na počátku jsem předpokládal, že vyjde třeba jednou za dva až tři měsíce, podle počtu materiálů a aktuálnosti. No nakonec všechno dopadlo jinak a já si na sebe upletl bič, pravidelně vydat kolem poloviny měsíce další číslo.

Doby, kdy Kobra měla čtyři strany jsou pryč. Dnes vychází minimálně o dvanácti stranách, ale spíše má 16 nebo 20, ale vyšly i tlustší (např. 28 stran). Od roku 2001 dokonce vycházejí silvestrovské přílohy a občas i jiné přílohy (Ze Slovenska nebo dnešní k 5.výročí).

Kobra se stala samozřejmostí, i když tak docela samozřejmá není. Má svoje pravidelné rubriky i grafické uspořádání. Hlavně doufám, že v ní lidé, kterým je určena, nacházejí skutečně potřebné informace nejen z kulturního prostředí našeho regionu a na nich už potom záleží, jak s nimi naloží, jak je zúročí.

Kobra je rádcem, pomocníkem a přítelem (dokonce jsem slyšel, že i přítelkyní do postele). Doufám, že to ještě nějaký čas vydržím, aby mohla obšťastňovat zájemce o literaturu nejen na Jičínsku, ale díky internetu i mnohem a mnohem dál.

Václav

P.S. Dnešní KOBRA přináší přílohu 5 LET KOBRY na počest 5.výročí vyjití prvního čísla v listopadu 2000.

VÍTE, ŽE ...

- v úterý 18. října proběhl v Městské knihovně v Jičíně křest knihy Jarmily Novotné Skorkoviny. Křtu se zúčastnili mimo jiné senátor Jiří Liška a šéfredaktor Novin Jičína Radek Sál. O křtu vyšly články v Novinách Jičína (18.října – Skorkoviny neznámé Janovy, 20.října – Tajemství Janovy padlo).
- Obecně prospěšná společnost JANUA vydala sborník k soutěži ke 140.výročí Sokola Vzletem sokolím, kde jsou uveřejněny nejúspěšnější básně ze soutěže. Jsou zde i dvě básně Václava France (Pan řídící – věnováno Petru Kovářovi a Přísaha republiky – věnováno Františku Pecháčkovi).
- Na 11. ročníku Mělnického Pegasu 2005 získal 3.cenu v kategorii A (do patnácti let) Martin Runčík z Kopidlna.
- V literární soutěži Mladoňování – Jungmannovy Hudlice získal čestné uznání Václav Franc.
- Na 6.ročníku Týnišťského literárního Parnasu získal cenu starosty města Bohumil Procházka (příspěvek byl zařazen do sborníku).
- Server O životě vyhlásil výsledky literární soutěže 2050. V soutěži, kam mohli autoři posílat příspěvky na téma, jak bude svět vypadat v roce 2050 uspěli i autoři LiSu: 2.místo získal za povídku Degenové vyšetření Václav Franc a 4. místo obsadil Bohumír Procházka!
- V Prochorovinách č.11/2005 vyšel článek Dva jičínské křty, který si všímá křtu knih Vlčice Zdeňka Žemličky a Skorkoviny Jarmily Novotné.
- V Nových Novinách dne 11.listopadu 2005 vyšel článek Martina Žantovského Možná přijde i K.H.Mácha (pozvánka na večer poezie 19.století v MK v Jičíně).

JIVÍNSKÝ ŠTEFAN DESÁTÝ

Uzávěrka nominací na ocenění za pozoruhodný kulturní počin roku 2005 i za dlouhodobé zásluhy je 31.prosince 2005. Své návrhy zasílejte na e-mail jivinsky.stefan@centrum.cz nebo na adresu B.Procházka, Sokolovská 367, 506 01 Jičín.

(dle Prochorovin 11/2005)

11. MĚLNICKÝ PEGAS

V sobotu 22.října proběhlo v Masarykově kulturním domě v Mělníku vyhlášení 11.ročníku celostátní literární soutěže Mělnický Pegas 2005. Ani tentokrát nechyběly tradiční sponzorské koblihy, ale především dobrá poezie. Opět zde došlo k řadě setkání autorů z celé republiky, k prodeji drobných publikací, literárních časopisů a k šíření informací o dalších akcích a soutěžích.

Vlastní program uváděl tradičně Josef Kubias, člen mělnického spolku. V programu vystoupili žáci a žákyně místní školy s pásmem složeným z poezie členů Pegasu. Následoval křest sbírky Aleny Vávrové z Mariánských Lázní a vystoupení předsedy poroty Jaroslava Schnercha z Prahy. Po přestávce potom došlo na čtení vítězných prací a udělování ocenění. Letos se soutěže zúčastnilo 121 autorů a práce byly řazeny do čtyř kategorií. V kategorii autorů, kteří již vydali sbírku zvítězil Pavel Šubrt z Kosmonos, mezi autory nad 30 let zvítězila Jitka Pavlíková ze Strakonice (mimořádně Jiří Karban, autor oceněný na Řehečské slepici, získal 2.cenu), v kategorii 15 až 30 let zvítězila Tereza Hejdomová z Nového Strašecí a v nejmladších autorech (do patnácti let) uspěla nejlépe Hana Šustková z Úpice.

Zdálo by se, že LiS tentokrát vyšel naprázdno, ale není to tak docela pravda, neboť v nejmladší kategorii získal 3.cenu Martin Runčič z Kopic (jeho sestra Hana Runčičová je novou členkou LiSu).

Na závěr vystoupila Jaroslava Čajová z nadace JANUA, která předala čestná uznání za soutěž Jungmannovy Hudlice aneb Mladoňování, jedna z cen připadla mně (druhou získala Věra Vadurová z Prahy, její tvorba byla v ČAJi č.7).

Jsem rád, že jsem z LiSu nebyl v Mělníku sám (sourozenci Runčičovi se také zúčastnili), že jsem prodal i nějaké ČAJe a Kobry, že Řehečská slepice má stále svůj zvuk a doufám, že budu opět přítom, až se v roce 2006 budou vyhlašovat výsledky Mělnického Pegasu. Václav

P.S. A jako prémii přetiskuji ze sborníčku vítězných prací ukázkou z tvorby oceněného Martina Runčiča.

U BARU

Martin Runčič

Volám ze svého Subaru
mobilem.

Kámoš mi říká: „ Su u baru
s debilem.“

PŘÍKLONNÁ ČÁSTICE

Když jsem šel večer sám
utíchlou ulicí,
uzřel jsem plačící
příklonnou částici.

„Dlouho-li pláčeš, -Li ?
slzy ti osuším, ustaneš-li.“

„Ta moje máma,
ten jazyk český,
nebylo-li mi v něm
po věky hezky ?
Nemám-li již dosti
sledovanosti,
žene mě z ulice
v písemnosti.
Nevyžebrám-li si prý
chleba skývu,
musím jít sloužiti
do archivu.
Ale já, znáš-li mě,
já chci žít u lidí.
V létě i v zimě.“

„Pojď tedy ke mně,
chceš-li,
přespáti můžeš
ve staré sesli.“

A aby ses nebála,
věz, že jsi potkala
intelektuála.
Nemáš-li výhrady
oproti mně,
můžeš mít pohodlí
v mém skromném domě.
Vnímám-li čistotu
tvého těla,
jsi pro mě krásná
a neotřelá.
Z tvé krásy prostinké
mně trochu dáš-li,
své první lásky
vzpomenu mašli.
Jestli noc přátelství
neochladí,
můžeme vzpomínat
na své mládí.
Můžeme říkati,
co jazyk hyzdí,
pod sebou kamení
hřbitovní zdi.
Seděli-li bychom
svorně spolu,
brzo-li nepadnem
za zeď dolů !?“

Seberehabilitace

Na autorském čtení LiSu v Libáni jsem přečetl „marnogram“ o příklonné částici „-li“. Přítel Bagr pak upozornil, že „-li“ není příklonná částice, ale spojka. Už jsem se začal obávat o výsledky svého všeobecného vzdělání na staroslavném gymnasiu Lepařově (maturita 1953), ale slavný Trávníčkův Slovník jazyka českého mě uklidnil : „-li“ může být spojka i částice, jmenovitě příklonná částice ! S uvedením řady krásných relevantních příkladů, takže jsem neodolal a svou říkanku ještě o jedno „-li“ doplnil. Jestliže ovšem od té doby legislativa (bez mého vědomí a souhlasu !!!) uzákonila v gramatice změny či jiná označení, tím více vyplyne archaičnost marnogramu, což ostatně bylo jeho pracovním prostředkem.

Josef Jindra

ZÁPIS ZE SCHŮZKY LiSu

Dne: 9. 11. 2005 od 17 hodin, místo: Městská knihovna Jičín
přítomni: Benešová, Eberlová, Franc, Jindra, Novotná, Procházka,
Runčíková, Teslík, Zákoutská, Žantovský, omluveni: Veselý.

1. Nezahájení

Schůzku LiS nikdo nezahájil, a to ještě se značným zpožděním, způsobeným dislokačními potížemi.

2. Různé

Franc emitoval do pléna Kobry, Čaje, pozvánky na akce a jinou havěť. Procházka informoval o vyhlášení dalšího ročníku Jivínského Štefana + objasnil jeho smysl. Popsal své setkání se Zdeňkem Žemličkou, přičemž uvedl, že získal informaci o prodání 2,5 tisíce kusů výtisků jeho knihy Vlčice. Žantovský takovou možnost označil za nepravděpodobnou. Procházka také zveřejnil informace ze soukromí Petra Veselého.

3. Literární soutěže

Franc podal informace o soutěži Týnišťský literární Parnas a vyjádřil znechucení z pedagogického stylu hodnocení. Procházka uvedl, že tam rád jezdí, páč se mu líbí pan starosta. Franc informoval plénum také o průběhu vyhlášení Mělnického Pegasu. Poznamenal, že bratr Runčíkové zde získal třetí cenu. Pegas podle něj chystá setkání pozvaných literárních uskupení, přičemž LiS by měl dostat příležitost k prezentaci.

4. Knihy v Sobotce

Jindra seznámil plénum s novými přírůstky knižního fondu Městské knihovny Fráni Šrámka v Sobotce. Představil tři publikace autorů: Karla Erbová, Alena Vávrová, Luboš Vinš.

5. Setkání s rodákem

Novotná informovala o svém setkání s p. Kučerou. V rámci kontaktu prý zjistila, že jde o řehečského rodáka, který nezná Františka.

6. K. H. Mácha

Franc emitoval scénáře pro akci Možná přijde i K. H. Mácha aneb česká poezie 19. století + podal vysvětlení. Připomněl, že prezence vystupujících na akci proběhne 16. 11. 2005 v 17 hodin v prostorách příspěvkové organizace Městská knihovna Jičín.

7. ZeTmy: Toužím po touze...

Eberlová podala informace o připravovaných vystoupeních ZeTmy: Toužím po touze... v Nové Pace (2. 12. 2005, 19 hodin) a Sobotce (9.12. 2005, 18 hodin). Provedla nábor účinkujících.

8. Autogramy dětství

Franc informoval plénium o existenci své nové knihy Autogramy dětství. Její prezentace prý proběhne 14. 12. 2005 od 18 hodin v prostorách příspěvkové organizace Městská knihovna Jičín. Prozradil zároveň podtitul: Poezie je lék aneb dobrá báseň po každém jídle, varuje Václav Franc.

9. Schůzky LiS

Proběhla rozprava ve věci strategického plánování příštích schůzek LiS. Padlo několik návrhů na usnesení. Na základě pozměňovacích návrhů bylo hlasováno o usnesení: Schůzka LiS schvaluje termín vánoční schůzky LiS 7. 12. 2005. Hlasování: 4 pro (Eberlová, Jindra, Runčíková, Žantovský), 4 proti (Franc, Novotná, Procházka, Zákoutská), 2 se zdrželi (Benešová, Teslík). Návrh nebyl přijat. Přestože návrh nebyl přijat, vánoční schůzka LiS se uskuteční 7. 12. 2005 od 17 hodin v prostorách příspěvkové organizace Městská knihovna Jičín. Předběžně byl stanoven i termín následující schůzky LiS: 18. 1. 2006.

10. Jičínské poetické jaro 2007

Žantovský představil možnosti uskutečnění konání Jičínského poetického jara 2007 s centrem v Nové Pace v návaznosti na dostupnost ubytování. Obeznamil plénium s příležitostmi získání materiálního zabezpečení akce. Benešová poukázala na problematičnost lokalizace ve vztahu k příspěvkové organizaci Městská knihovna Jičín. Žantovský vyslovil možnost zapojit do události obě města včetně jejich samospráv, přičemž upozornil na přelom funkčního období zastupitelstev na konci roku 2006.

11. Aktualizace adresáře LiS

Žantovský poukázal na bod 16 schůzky LiS 5. 10. 2005 a vznesl interpelaci na gestorku úseku. Benešová v odpovědi uvedla, že má aktualizovaný adresář LiS v počítači. Žantovský vyslovil přání mít ho ve svém počítači také. Zodpovídá: Benešová.

12. Proseč Terézy Novákové

Zákoutská realizovala agitaci ve prospěch literární soutěže Proseč Terézy Novákové.

13. Vlčice

Runčíková v reakci na Francovu interpelaci podala informace o knize Zdeněk Žemlička: Vlčice. Teslík v této souvislosti podpořil myšlenku vydávání knih.

14. Divadlo

Novotná představila vlastní dramaturgii události, která se odehrála v knihkupectví v Semilech. Po scénickém výstupu Žantovský konstatoval, že jde o předlohu Petr Kersch: V knihkupectví.

Konec schůzky byl v 19.30 hodin. Příští schůzka LiS se koná 7. 12. 2005 od 17 hodin v prostorách příspěvkové organizace Městská knihovna Jičín.
Zapsal: Žantovský

LISTÁRNA aneb ČTENÁŘI MNĚ PÍŠÍ ...

Jsem rád, že Vám můžu ukázat, že dostávám e-amily i dopisy, které se týkají obsahu Kobry, z čehož mám radost, neboť to dokazuje, že Kobra je čtená a co víc si k pátým narozeninám může přát! Dovoluji si tedy uveřejnit úryvek z e-mailu Libora Marka:

*Pane kolego, dočetl jsem se v iKobře, že jsem Vás nepřesvědčil svým příspěvkem. Nuže, dobra. Možná byste si měl tu věc přečíst víckrát. Od poroty jsem se dočkal chvály nejvyšší, dokonce i od pana Vaňka, který jinak sepsul všechno a všechny, neměli ke mně žádnou kritickou připomínku. Takže jsem byl dost překvapený z výsledku ... Asi máme odlišný literární vkus, Vám jde o „civilní a lidskou prózu“, mne jde občas i o trochu té nelidskosti.
S pozdravem Libor Marek*

A moje krácená odpověď:

*Vážený pane,
udělal jste mně ohromnou radost, neboť alespoň někdo čte naši iKobru, v což jsem ani příliš nedoufal. Co se týče Vaší reakce na můj názor v srpnové Kobře, myslím, že jste si vlastně posledním odstavcem Vaší reakce odpověděl: Asi máme opravdu odlišný literární vkus. Víte, jaká by to byla nuda, kdyby existovala pouze jedna literatura s jedním názorem na věc? Jenže v té rozmanitosti je ona krása hledání a nalézání ...*

Jak jste si jistě všiml, ve svém článku uvádím : ... opakuji, že to jsou pouze moje názory, se kterými můžete souhlasit či nikoliv ... Ujišťuji Vás, že jsem poznal řadu literárních soutěží i porot a jejich rozhodnutí byla často velmi nelogická, nevím proto, proč by právě

Šrámkova Sobotka měla být výjimkou. A teď trochu s nadsázkou, kdo je to pan Vaněk? Co napsal? Co vydal? Za mých mladých let býval porotcem pan doktor Dvořák, také jsme z něj měli tak trochu strach a brali jej jako autoritu (vážili si jej, často měl pravdu, ale i on se občas mýlil) a vidíte, nyní vydal povídky v jakémsi regionálním nakladatelství v Ústí nad Orlicí a Vaší generaci to jméno asi nic moc neřekne. Možná se budu opakovat, už jsem to mnohokrát psal, ale na jedné soutěži v Havlíčkově Brodě se vítěz soutěže při přebírání ceny přiznal, že mu před časem řekli v Praze na jiné soutěži, aby ty „voloviny“ vyhodil a dělal něco pořádného. No a vidíte, on „s téma volovina“ vyhrál o pár měsíců později anonymní literární soutěž s účastní více než 150 účastníků. A kde je potom nějaká objektivita, skutečná hodnota?

V životě to tak chodí, že něco se mně líbí víc něco míň a ujišťuji Vás, že jsem si Váš příspěvek nyní ještě jednou přečetl a napsal bych opět to samé co prve : prostě mě ten příspěvek nechytl, ale to neznamená, že je špatný.

A přál bych Vám, aby si našel své čtenáře, stejně tak Vám přeji hodně literárních úspěchů (nejen na soutěžích, ale abyste se brzy dočkal třeba i knížky) a ujišťuji Vás, že proti Vám nechovám žádnou nevraživost. A abych jen planě nežvanil, navrhuji Vám následující, pokud máte zájem, vydáváme v našem spolku časopis ČAJ (starší čísla najdete na našich stránkách) a vždy tam rád uveřejňuji jednoho autora jako hosta čísla. Na případnou další spolupráci se těší Václav Franc

OHLÉDNUTÍ NA SLOVENSKO

Spolupráce našeho klubu s martinským Mádokýšem a Duriou pokračuje i po Martinskej poetickej jeseni (MPJ). Ale přece jenom se k ní ještě vrátím. V regionálních novinách Nový Život Turca vyšel 12.října článek Tani Sivové Nasýtli poetické duše i žalúdky, kde je zmínka o účasti LiSu na MPJ 2005.

Díky Matheji Thomkovi mám k dispozici i další čísla Mádokýše (z třetího čtvrtletí roku č.7,8 a 9) a i zde najdete příspěvky, kde je zmiňován jičínský spolek. Tak v článku Remedokýšacia české literární scény, se autor (M.Thomka) vrací k Literární Vysočině a všímá si představení LiSu a časopisů KOBRA a ČAJ. V čísle 8/2005 je potom tvorba našeho bývalého člena Pavla Herbrycha.

Je dobře, že o sobě stále víme, že na Slovensku vycházejí další literární časopisy (ŽIARELKOVINY – klub v Žiari nad Hronom, LITER – Trnavský literární klub) a doufám, že i v nich bude o LiSu řeč.

Václav

PŘÁNÍ

Lubomír MIKISEK

(vydalo nakladatelství Carpe diem v roce 2005)

S touto knížkou plzeňského autora jsem se setkal na Literární Vysočině v Chotěboři a jsem rád, že ji mám ve své knihovně, neboť jsem byl autorem osloven. Jsme zřejmě stejná krevní skupina, a tak se přiznám, že patřím ke čtenářům, kteří mají rádi kratší povídky (svého času mně na Šrámkově Sobotce řekla Lenka Chytilová, že se jedná o tzv. novinové povídky) tohoto typu. Dokonce jsem si vzpomněl na svůj povídkový soubor (stále v rukopise) Nehrdinové, který má s Mikiskovým Přáním řadu společných rysů.

Knížka obsahuje 16 povídek a povídky jsou odděleny autorovými verši. Hlavními hrdiny povídek jsou skuteční „nehrdinové“, lidé, kterých potkáváme denně mnoho a přece se liší. Mají svoje sny, přání, tajemství, často nenacházejí odvahu změnit sny ve skutečnost, ale nutí čtenáře k zamyšlení na sebou samým, jak on by v podobných situacích reagoval.

Co prožívá dívka hledající svého pravého otce (povídka Nápad) nebo chlapec v rozpadající se rodině (Přání)? A jak dopadne první milostná zkušenost dívky (Zkouška) nebo šachová partie se starcem (Dojetí)?

Nechci pochopitelně prozrazovat děj povídek, ale snad nejvíce na mě zapůsobila povídka Dárek, pojednávající o setkání muže shánějícího vánoční stromek na poslední chvíli a starší dvaasedmdesátileté ženy, která končí pointou s dárkem. Výborná je i povídka Neklid, kdy se náhodně opět setkávají muž a žena, dřívější milenci, které vojna a pomluvy rozdělily. A pokud bych si měl vybrat i další báječnou povídku, pak je to závěrečné Ticho, kdy mladá žena najde v městě smysl života v každodenním kolotoči, vytváří si svoje konstrukce dalšího života, aby nakonec v závěru byla konfrontována s realitou života.

Knížku vřele doporučuji každému a může se stát i návodem mladým autorům, jak vystavět povídku, jak ji vypointovat a nenásilně vstupovat do nitra postav. Myslím si, že by řada povídek mohla posloužit i jako zajímavá televizní inscenace či rozhlasová dramtizace.

Přiznám se, že některé povídky dnešních autorů nechápu, vystupují v nich lidé, kteří snad nežijí mezi námi. Naštěstí to neplatí pro Mikiskovu tvorbu, neboť jeho hrdinové jsou lidé z masa a kostí. A plně se ztotožňuji s větou na záložce: I TOHLE SE TI, ČTENÁŘI, MŮŽE STÁT!

Václav

POZVÁNKA NA SETKÁNÍ BÁSNÍKŮ

Vážení básníci slovem i duchem, výtvarníci i hudebníci ze všech koutů Čech a Moravy, podzim již plane barvami a s ním se přiblížil i další, již 22.ročník otevřeného tvůrčího setkání, které pořádá Skupina XXVI na římsko-katolické faře v Příchovicích v Jizerských horách. Letošní akce se uskuteční od pátku 2.12. do neděle 4.12.2005.

I letos nás čeká čtení již v pátek od 19-ti hodin v řecko-katolickém chrámu v Desné. Zde se na nás už těší místní farář Ivan Peška. Kdo dorazí do Příchovic na faru v pátek o něco dříve, může se s námi vydat do Desné pěšky, vycházet budeme někdy po 18-té hodině. Existuje i výhodné spojení autobusem z Prahy: Praha-Černý Most 17:00, Desná 18:43. U tohoto autobusu můžeme na vás počkat. Pak-li budete v Desné bloudit, můžete se mě dovolat na mobilu 777 135 776.

Hlavní program plánujeme na sobotu večer zhruba od 19-ti hodin. Uskuteční se na faře v Příchovicích. Zde se můžete představit se svými básněmi či kratšími prózami. Pro ty, kteří k nám zavítají poprvé: Příchovice se nacházejí na pomezí Krkonoš a Jizerských hor, zhruba 4 km nad Tanvaldem, či 2 km nad Kořenovem - motorestem, který leží na silnici z Desné do Harrachova. Nocleh je zajištěn na vytápěných půdách ve vlastních spacácích, pro choulolistivější pak i v pokojích na palandách. I o stravu bude postaráno. Za Skupinu XXVI vás srdečně zve Roman Szpuk (1.máje 268) 385 01 VIMPERK, roman.szpuk@quick.cz

Literární Vysočina 2006

Sdružení organizací Literární Vysočina vyhláší další ročník literární soutěže festivalu v kategoriích próza a poezie. Soutěž není omezena věkem účastníků. Soutěžní práce musí splňovat následující podmínky: v kategorii poezie maximálně 5 stran textu, v kategorii prózy maximálně 15 stran textu (velikost písma 12, bez grafických úprav). Texty zasílejte pouze v elektronické podobě, a to e-mailem na adresu: L.Soutez@seznam.cz Nezapomeňte uvést také poštovní adresu, rok narození a telefonické spojení na mobil i pevnou linku. Práce se přijímají v termínu od 1.října 2005 do 31.ledna 2006. Odesláním textu do soutěže dáváte současně souhlas s jeho použitím v rámci festivalových aktivit a propagace akcí Klubu Literární Vysočina. Výsledky soutěže budou vyhlášeny na festivalu Literární Vysočina v červenci 2006 v Chotěboři. Bližší datum bude včas oznámeno na www.literarni.vysocina.cz, www.leonet.cz/petrmusilek a www.zorasimukova.wz.cz. Součástí festivalu bude předčítání vítězných textů.
Zora Šimůnková

TÝNIŠŤSKÝ LITERÁRNÍ PARNAS 2005

V sobotu 5.listopadu 2005 se v malém sále Kulturního centra v Týništi nad Orlicí konalo vyhlášení 6.ročníku Týnišťského literárního Parnasu. LiS byl zastoupen tradičně Bohumírem Procházkou a Václavem Francem (do soutěže přispěla i Renáta Šťastná). Soutěže se zúčastnilo 36 autorů a autorek a velká část na závěrečné vyhlášení přijela. Patřím k pravidelným účastníkům, a tak musím říci, že týnišťská soutěž má tradiční pravidla průběhu akce. V první polovině probíhá vystoupení poroty a možnost konzultovat příspěvky s porotci, v druhé části dochází k předání cen a k představení nejúspěšnějších prací místními amatérskými umělci.

Letošní ročník byl organizačně zdařilý, ubylo hluchých míst při debatách s porotou, a tak se program zbytečně neprodlužoval. Musím ocenit, že se pořadatelům podařilo vydat sborník Ročenka vítězných prací, kde má svoji práci uveřejněnou i Bohumír Procházka (Má vzpomínka na svět Julese Verna). Právě jeho zásluhou byl i tentokrát LiS úspěšný, neboť Prochor získal cenu starosty města. Absolutní vítězkou se stala Romana Hrbatová s povídkou Myšlenka. Ceny si odnesly i další známé autorky (např. Lírová, Kučerová, Líbalová).

Ale přece jenom si neodpustím připomínky. Pořadatelé stále setrvávají na bodovém hodnocení prací od nuly do stovky bodů ?! A některé obecné připomínky hlavní organizátorky soutěže Jitky Březkové jsou skutečně zajímavé, tak např. : ... autoři by měli volit vhodnou délku básně pro soutěž ? ...jestliže si nevíte rady s názvem básně, tak raději nechte báseň bez názvu ? ... není nutné rýmovat za každou cenu ... než něco pošlete do soutěže, nechte si to někým zkontrolovat? ... atp. Mně tyto „rady“ připomínají školní léta, což by snad tak nevadilo, ale když je slyší autorky, které již vydaly několik vlastních sbírek ...? No a to je další moje připomínka, do jaké míry berou pořadatelé vážně pravidla a kritéria hodnocení soutěže, neboť v bodu 4) se píše, že do soutěže nesmí přispívat lidé, kteří již vydali nějakou sbírku či knihu. A pak jsem zaslechl povzdech jedné autorky (patřící právě do této kategorie - vydala už sbírku), které porotkyně sdělila, že jí musela strhnout deset bodů, protože báseň byla moc dlouhá, ale že ji překvapila, že v ní neměla pravopisné chyby. Co na to říct?

V každém případě přeji pořadatelům, aby pořádali podobné soutěže a literární akce, jen bych se přimlouval, aby se víc zaměřili na kategorie mladých autorů, kterým snad rady poroty mohou ještě něco dát. Aby se naplnilo jedno z kritérií soutěže, cituji : ... Jsme soutěž, kterou pořádají amatéři, kteří mají rádi literaturu, pro další amatéry, kterým by neměla být jejich vlastní tvorba znechucena a znevážena.“ Václav

Podrobnosti k soutěži a sborník můžete najít na <http://parnas.zde.cz> .

Sedm pádných (pádových) otázek

Představuje se Václav Teslík.

1) Jaký jsi byl v dětství čtenář a co jsi četl?

Pomalý. Čtyřlístek, dobrodružné knihy a od 13 let oblíbeného Jiráska (já byl tehdy veliký vlastenec).

2) Kdy jsi poprvé zkusil napsat báseň či text a co to bylo?

Říjen 1982. Píše se tam: Hledám tě matko naší ctnosti! / úzkost mi hrdlo stahuje / Marň utíkám k nevinnosti / nejsem tím kdo ji sleduje!

3) Jaké byly první literární úspěchy?

Když jsem R. M. napsal, že o ní píši básně, a ona mi odpověděla, že ji to těší.

4) Čeho bys chtěl v literatuře dosáhnout?

Až toho dosáhnu, tak se z toho nezbláznit.

5) Máš jako čtenář a autor svoje literární vzory?

Nikoli. Mám jenom oblíbené autory. Vlastně... mám: pole pšeníc, ve kterých se toulá vlčí mák. Ano, tohoto autora přímo miluji a je mi velikým vzorem.

6) V kterou denní či roční dobu nejvíc píšeš a máš při psaní nějaký obvyklý rituál?

Kdy píšu? Příležitostně, to znamená stále. Přepisuji v zimě, je po žních. Rituál? Ale ne.

7) Představ si, že budeš jmenován ministrem kultury. Co bys udělal jako svůj první krok?

Vzhledem k tomu, že se jedná o zcela fiktivní představu, odpovím: opil bych se (ovšem zcela fiktivně).

Z TVORBY VÁCLAVA TESLÍKA

BOXOVKA - VÝSLEDEK

Ta rvačka formu má i bez pěstí,
pěstí jsou rvavá obvinění
na politickém náměstí,
kde sliny slizké žlučí pění.

Každý si brání vlastní korýtko,
exaltovaně svoji politickou rasu,
a odmítají svorně! - rovnítko,
jen svorně otvírají, občane, tvou kasu.

Tak měj se, brachu, na pozoru, vždyť
jsou obrazem tvým! Myslíš, že to nevím?
Jsem jedním z vás a bráním si své, byť

rád nadávám a planě řečním v davu.
Však když jsem sám? Jinak se rozmluvím.
A skloním hřbet za oblek jen - a stravu.

NAŠE DILEMA

J.S.Macharovi

Východ, či západ? Naše dilema.
Taková úvaha zní vůlí každé nicky.
My rozdáváme si to se všema,
a rozdáváme, jak jsme rozdávali vždycky.

Fuj!! Globální svět, že by to byl šmejd?
Ba, válí se teď světem bez respektu!
Jsme mu od-daní, tak jak to má bejt,
kmán přeci podporoval vždycky svoji šlechtu.

My byli, jasně, dávno globální,
nalevo, napravo rádi se obraceli.
Za groš nás koupí, to je normální,

vždyť naše láska sní jen o posteli.
A pravdou v servilitě náš dům zaručí
hostům dost připravených teplých papučí.

SOUTĚŽ - ŘEHČSKÁ SLEPICE 2006

Sdružení rodáků a přátel Řehče vyhlašuje V. ročník literární soutěže Řehčská slepice 2006. Soutěž je anonymní a je určena neprofesionálním autorům České republiky bez věkového omezení. Soutěžící mohou zaslat své dosud nepublikované a do jiných soutěží nezaslané práce bez žánrového omezení (poezie, povídky, fejetony, glosy, historické práce atp.) v rozsahu maximálně 6 normostran textu (psáno na stroji nebo počítači). Vyhlašovatel má na mysli především příspěvky humorné, ve kterých nebude chybět legrace, nadsázka, ironie, recese, prostě sranda. Motto letošního ročníku :

Řehčská literatura ve světě - Světová literatura v Řehči.

Soutěž probíhá ve třech kategoriích, a to:

1.kategorie: práce týkající se Řehče, např. obsahy děl řehčských autorů, vliv Řehče na světovou tvorbu, životopisy řehčských literátů, atp.,

2.kategorie: poezie na volné téma Život kolem nás a my,

3. kategorie: próza na volné téma Život kolem nás a my.

Soutěžící označí práce heslem, kategorií (do které práci přihlašuje) a přiloží zalepenou obálku označenou heslem, v níž uvede jméno a příjmení, rok narození, povolání, kategorii, adresu s PSČ a svůj podpis, kterým se zavazuje, že souhlasí s podmínkami soutěže. Soutěžní práci přiloží ve čtyřech výtiscích. Vyhodnocení autoři obdrží „humorné“ věcné ceny a diplomy. Vyhlašovatel si vymíňuje některou cenu neudělit, popřípadě dvě ceny spojit. Bude-li vydán sborník vítězných prací, obdrží jej vítězové zdarma. Vyhlašovatel si vyhrazuje použití soutěžních prací na propagaci pro další ročníky a uveřejnění prací ve sborníku bez nároku na honorář pro autory. Pokud se vyskytne zvlášť zdařilá práce, vítěz obdrží zvláštní cenu, Řehčskou kraslici, s právem používat titul kohout nebo slepice roku 2006. Dále bude udělena Cena řehčského čtenáře. Uzávěrka soutěže je 20. ledna 2006. Vyhlášení výsledků se uskuteční na jaře roku 2006 (v dubnu).

Adresa na zaslání soutěžních prací: Dr. Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka (na obálku uveďte heslo - Řehčská slepice 2006) nebo na internetovou adresu rehec@seznam.cz (anonymita soutěžícího je pro porotu zachována v plném rozsahu i při zaslání práce e-mailem).

Václav

Snímek Martina Žantovského nás vrací na Dny poezie v Broumově na přelomu září a října. Monika Eberlová právě s polským kolegou promýšlejí překlad básně z polštiny do češtiny nebo z češtiny do polštiny.

P.S. Dnešní KOBRA vychází s přílohou 5 LET KOBRY.

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka
Ročník 6. Číslo 11. Listopad 2005.
(14. listopadu 2005)
www.kobra.zde.cz